

'La Segona B hauria de ser un lloc de pas per intentar arribar a Segona A'

Àlex Terma, un dels artífexs dels èxits de l'Olot.

Segon entrenador i secretari tècnic de l'Olot. No ho admetrà, però bona part del mèrit d'haver tret l'Olot de les categories regionals i tenir-lo molt a prop de Segona B en vuit anys és seu. Terma va jugar al club deu anys (va viure el títol de Tercera de la campanya 1982-83) i va tornar-hi per col·laborar amb el projecte de l'actual junta la temporada 2005/06.

JORDI ROURA OLOT

Àlex Terma té 54 anys, treballa com a monitor d'activitats extraescolars i ara mateix ocupa la secretaria tècnica de l'Olot i és el segon de Julio Bañuelos. Migcentre defensiu o lliure, en la seva etapa de futbolista (10 anys a Olot i una dècada més a Banyoles), és un dels artífexs dels èxits que ara recull el club, tot i que a ell li agrada observar-los des d'un discret segon pla. Terma era coordinador a l'Escola Pia quan la temporada 2004/05 l'equip baixava de Preferent a Primera Regional. L'Olot perillava, però gràcies a l'entrada de l'actual junta directiva i del mateix Terma, que

tenia la missió d'estructurar un futbol base inexistent, es va aturar el cop i es van posar les bases d'un projecte que encara no ha culminat. Diumenge, per primer cop en la història, l'Olot pot pujar a Segona B.

Vosté va tornar a l'Olot la temporada 2005/06, amb l'equip a Primera Regional i una il·lusió: tornar el club a Tercera Divisió.

Sí, aquesta era la il·lusió i l'objectiu. Jo en concret m'encarregava de formar els equips de base, que aleshores eren pràcticament inexistents. Ara l'Olot lluita per pujar a Segona B i té més d'una desena d'equips inferiors, dos de juvenils, dos de cadets, tres d'infantils i quatre d'alevins.

Què sent quan mira enrere ara que l'equip té a l'abast la principal fita de la seva història?

Una sensació molt especial. Et vénen records de l'època de jugador, jo vaig viure el títol de Lliga de Tercera de la campanya 1982-83, i és una satisfacció veure on som ara. Les circumstàncies són diferents, però aquest club havia arribat a estar pràcticament desmantellat i amb molts problemes econòmics. Ara la junta està fent bé les coses i té l'Olot ben sanejat.

D'aquell camp ple de principis dels vuitanta, amb els Forcadell i Soler, a un club que va anar perdent categories i, en la mateixa progressió, els aficionats...

Sí, en aquells anys el camp estava ple, hi havia ambient de futbol, i l'equip estava format amb gent de casa com Forcadell i Soler que, a més a més, van acabar triomfant a fora. Però per desgràcia la cosa es va anar desinflant. L'Olot ha patit dificultats i situacions límit que l'han fet estar a punt de desaparèixer. Amb el projecte que vam iniciar amb l'actual junta vam aconseguir anar recuperant la il·lusió i aquell esperit que despertava el futbol a la

ciutat. El canvi ha estat molt gran.

Quins són el pitjor i el millor moment que ha viscut al club en aquests darrers vuit anys?

El pitjor li diria que tres dels quatre anys que vam passar a Primera Regional, sense pujar. Van ser molt durs. Teníem com a objectiu els ascensos, un projecte ambiciós, i no aconseguir-ho era frustrant. Hi havia il·lusió pel nostre projecte, però els resultats no arribaven. Suposo que allò ens va fer més forts a tots plegats i ara valorem encara més el que tenim perquè sabem d'on venim. I el millor record, sens dubte els diferents ascensos amb en Nitus Santos. I veure que hi ha una estructura creada que funciona en el futbol base... També és una satisfacció comprovar com la gent respon i hi ha una il·lusió compartida a la ciutat.

Què representaria per a l'Olot pujar a Segona B?

D'entrada aconseguir una fita que no ha assolit mai. Seria una cosa única. Fer-la molt grossa, perquè mai hi hem jugat en aquesta categoria, i estaria molt bé. Si després hem de mirar més amunt? Tinc clar que la Segona B és una categoria deficitària, no crec que sigui un lloc per estar-s'hi gaire temps. Si pugem, ha de ser un lloc de pas, un pont per intentar arribar a Segona A. Econòmicament la Segona A sí que és una categoria viable. No vull semblar prepotent dient això, perquè encara no hem assolit l'ascens a Segona B, però la filosofia hauria de ser aquesta. Amb ambició.

El club, pel que diu, té corda per estona. Vosté també s'hi veu encara molts anys?

Aquest és un projecte a llarg termini, i tant que en té de corda. La gent que porta el club té empenta i això s'està demostrant amb els fruits que anem recollint. Jo no sé si estaré gaires més anys aquí, em fixo més en el dia a dia.

La remuntada és possible?

Em penso que guanyarem l'Elx i pujarem a Segona B. Ens costarà molt, hi haurà moments difícils durant el partit, i és en aquests en què la gent que vingui al camp ens ha d'ajudar. Quan arribin les dificultats en el partit ens han d'animar amb totes les seves forces des de la grada. La gent ha de saber que caldrà tenir paciència i no voler-ho fer tot de seguida. Un sol gol contra l'Elx Il·licità ens permetrà anivellar l'eliminatòria i tenir, com a mínim, la pròrroga assegurada. Això vol dir que no ens hem de tornar bojós a la recerca del gol. És important, a més a més, no rebre'n cap.

Com han planificat els entrenaments de la setmana?

Dilluns vam fer festa perquè tornàvem d'un llarg viatge en autocar des d'Elx. A partir d'avui (ahir) entrenarem cada dia a 2/4 de 8 i divendres els jugadors tindran descans. Dissabte farem una darrera sessió al matí. No hem introduït res especial, fem la mateixa preparació que teníem establerta en els partits de lliga regular.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2013/05/29/la-segona-b-hauria-lloc/619495.html?utm_source=rss